

عنوان مقاله:

تاثیر شش هفته تمرین تناوبی و مکمل کورکومین بر غلظت HIF-1 α سرمی در موش های نر صحرایی مبتلا به دیابت

محل انتشار:

ششمین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

معصومه حسین پور کوزری - کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

محمد گله داری - استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

مقدمه: هیپرگلیسمی و هیپوکسی نقش های پاتوفیزیولوژیک مهمی در عوارض بیماری دیابت ایفا می کنند. هدف از این مطالعه بررسی تاثیر شش هفته تمرین تناوبی همراه با مصرف کورکومین بر غلظت HIF-1 α سرمی در موش های نر دیابتی بود. روش ها: تعداد 25 سر موش صحرایی نر ویستار تهیه شدند. سپس به صورت تصادفی به 5 گروه (1 کنترل سالم n=5، 2 دیابت n=5، 3 دیابت و کورکومین n=5، 4 دیابت کورکومین و تمرین n=5، 5 دیابت و تمرین تناوبی n=5) تقسیم شدند. دیابت با استفاده از تزریق استپرتوزوتوسین القاء شد. تمرین تناوبی شامل شش هفته دویدن روی نوار گردان بود و حیوانات 8-12 تکرار 1 دقیقه ای با شدت 24 تا 34 متر در دقیقه با فواصل استراحت فعال 75 ثانیه ای در روز اجرا کردند. به حیوانات گروه های 3 و 4 به مدت شش هفته و شش روز در هفته کورکومین بادوز 50 میلی گرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن خورانده شد. حیوانات 48 ساعت پس از آخرین جلسه تمرین و پس از 12 ساعت ناشتایی، بیهوش شده و خونگیری از بطن راست قلب به میزان 5 سی سی انجام شد. یافته ها: نتایج نشان داد شش هفته تمرین تناوبی، مصرف کورکومین و ترکیب تمرین تناوبی و مصرف کورکومین، غلظت HIF-1 α سرمی در موش های صحرایی نر ویستار دیابتی را بطور معناداری کاهش داد. $p \leq 0/05$ اما تفاوت معناداری بین گروه ها وجود نداشت. نتیجه گیری: به نظر می رسد شش هفته تمرین تناوبی و مصرف کورکومین نقش موثری در غلظت سرمی HIF-1 α داشته و موجب بهبود وضعیت دیابت موش های دیابتی شده است.

کلمات کلیدی:

دیابت، تمرین تناوبی، کورکومین، HIF-1 α

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1031768>

